

ਬੀ.ਆਰ.ਟੀ.

ਅਪੀਲੀ ਸਿਵਲ

ਆਰ.ਐਸ. ਨਰੂਲਾ, ਜੇ. ਸਾਹਮਣੇ

ਬਰਕਤ ਰਾਮ ਅਤੇ ਹੋਰ - ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਭਾਰਤੀ ਸੰਘ, - ਜਵਾਬਦੇਹ

1961 ਦਾ ਐਫ.ਏ.ਓ. ਨੰਬਰ 55-ਡੀ

26 ਅਪ੍ਰੈਲ 1966

*ਡਿਸਪਲੇਸਡ ਪਰਸਨਜ਼ ਰੀਸੈਟਲਮੈਂਟ (ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ) ਐਕਟ (1948 ਦਾ XL) - ਧਾਰਾ 7(1)(e) ਦਾ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ -
ਕੀ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਐਕਟ, 1935 ਦੀ ਧਾਰਾ 299 ਕਾਨੂੰਨੀ ਸ਼ਕਤੀ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਹੈ ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ (1950)-
ਅਨੁਛੇਦ 31 ਅਤੇ 366 - ਕੀ ਐਕਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣਾ ਹੈ।*

ਵਾਚਿਆ, ਕਿ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਪੁਨਰਵਾਸ (ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ) ਐਕਟ, 1948 ਦੀ ਧਾਰਾ 7 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਈ) ਦੀਆਂ ਦੋਵੇਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਐਕਟ, 1935 ਦੀ ਧਾਰਾ 299(2) ਦੇ ਉਲਟ ਹਨ। ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਕਾਨੂੰਨ ਕਿਤਾਬ 'ਤੇ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। "ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਨੂੰਨ" ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 366(10) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਨਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਧਾਰਾ 31(5) ਅਪ੍ਰਬੰਧਿਤ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਬਚਾਉਂਦੀ। ਧਾਰਾ 31 ਦੀ ਧਾਰਾ (6)

ਬਰਕਤ ਰਾਮ ਆਦਿ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤੀ ਸੰਘ (ਨਰੂਲਾ, ਜੇ.)

ਐਕਟ 'ਤੇ ਵੀ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ 18 ਮਹੀਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਐਕਟ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਨੈਵੀਂ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੀ ਮੱਦ ਨੰਬਰ 16 ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਰ ਇਹ ਇਸ ਨੂੰ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 299(2) ਦੇ ਉਲਟ ਹੋਣ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਬਚਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਐਕਟ ਨੂੰ ਨੈਵੀਂ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨਾ ਇਸ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਅਯੋਗ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 14 ਤੋਂ 32 ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੌਲਿਕ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਅਸੰਗਤ ਹੋਣਾ ਜਾਂ ਖੋਹਣਾ ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨਾ, ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਚਾਉਂਦਾ ਹੈ।

31 ਜਨਵਰੀ, 1961 ਨੂੰ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਪੁਨਰਵਾਸ (ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ) ਐਕਟ, 1948 ਦੀ ਧਾਰਾ 7 ਅਧੀਨ ਨਿਯੁਕਤ ਸਾਲਸ ਸ੍ਰੀ ਕੇ.ਐਸ. ਸਿੱਧੂ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ, ਦਾਅਵੇਦਾਰਾਂ ਨੂੰ 23,890 ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਭਾਰਤੀ ਯੂਨੀਅਨ ਦੁਆਰਾ ਐਕਵਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹੋਏ। ਅੱਗੇ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਹ 19 ਦਸੰਬਰ, 1952 ਤੋਂ ਅਸਲ ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੱਕ 4 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਸਲਾਨਾ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਇਸ ਰਕਮ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਦੇ ਵੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਣਗੇ।

ਐਚ. ਹਾਰਡੀ ਅਤੇ ਐਸ.ਪੀ. ਅਗਰਵਾਲ, ਵਕੀਲ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਐੱਸ. ਐਨ ਸ਼ੰਕਰ ਨਾਲ ਦਲਜੀਤ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਐਨ. ਸ਼੍ਰੀਨਿਵਾਸ ਰਾਓ, ਵਕੀਲ, ਜਵਾਬਦੇਹਾਂ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਨਰੂਲਾ, ਜੇ. ਉਸ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਆਖਿਰਕਾਰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਸਵਾਲ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ (ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ) ਐਕਟ, 1948 ਦਾ 40 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਐਕਟ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦੀ ਧਾਰਾ 7 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਬਾਰੇ ਹੈ।

ਇਸ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਤੱਥ ਪਹਿਲਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਚੰਦੂ ਲਾਲ ਨੇ 6,001-15-0 ਰੁਪਏ ਵਿੱਚ 27 ਦਸੰਬਰ, 1941 ਨੂੰ ਖਰੀਦੀ ਸੀ। ਬਰਕਤ ਰਾਮ ਅਤੇ ਹੋਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਚੰਦੂ ਲਾਲ ਤੋਂ 17 ਦਸੰਬਰ, 1950 ਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰਡ ਡੀਡ ਰਾਹੀਂ, 24,500 ਰੁਪਏ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਹਾਸਲ ਕੀਤੀ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਅਧੀਨ ਨੋਟਿਸ 19 ਦਸੰਬਰ 1952 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਵਜੋਂ 23,890 ਰੁਪਏ ਸਰਕਾਰ ਵਲੋਂ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਹ ਗੱਲ ਮੰਨਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਪਲਾਟ ਨੰਬਰ 1 ਬਲਾਕ ਨੰਬਰ 54, ਕਰੋਲ ਬਾਗ, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ 1333.76 ਵਰਗ ਗਜ਼ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ 1,65,525 ਰੁਪਏ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਇਸਦੇ ਲਈ 125 ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਤੀ ਵਰਗ ਗਜ਼ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ 19 ਦਸੰਬਰ, 1952 ਤੋਂ ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਰਕਮ 'ਤੇ 6 ਫੀਸਦੀ ਸਲਾਨਾ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਵਿਆਜ ਦੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ

ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਰਕਮ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਸਮਝੌਤੇ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਰਕਮ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 7(1) (ਬੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਸ਼੍ਰੀ ਕੇ.ਐਸ. 31 ਜਨਵਰੀ, 1961 ਦੇ ਆਪਣੇ ਅਵਾਰਡ ਦੁਆਰਾ, ਮਾਣਯੋਗ ਸਾਲਸ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਕੇਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 7 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਈ) ਦੇ ਦੂਜੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਸੀ। 1 ਸਤੰਬਰ, 1939 ਅਤੇ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1948 ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਖਰੀਦ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਪੂਰਵ-ਦਿਲ-ਹਿਤ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਉਸ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੀਮਤ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਚੰਦੂ ਲਾਲ ਦੁਆਰਾ 27 ਦਸੰਬਰ, 1941 ਨੂੰ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸਿਰਫ 6,001-15-0. ਰੁਪਏ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਣਗੇ। ਪਰਿਵਰਤਨ ਵਿੱਚ. ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਪਹਿਲੀ ਵਿਵਸਥਾ ਲਾਗੂ ਹੋਣੀ ਸੀ ਤਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ 7.469.5 nP ਰੁਪਏ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਣਗੇ। 1941 ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਕੀਮਤ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੇ ਤਹਿਤ 40 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਅਨੁਮਤੀ ਨੂੰ ਜੋੜਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਭਾਵ, ਰੁ. 6,001-15-0., ਉਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਾਲਸ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ 23,890 ਰੁਪਏ ਦੀ ਦਾਖਲਾ ਰਾਸ਼ੀ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ। ਰੁਪਏ ਜੋ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਸਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ 19 ਦਸੰਬਰ, 1952 ਤੋਂ ਅਸਲ ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਰਕਮ 'ਤੇ 4 ਫੀਸਦੀ ਸਲਾਨਾ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਵਿਆਜ ਦੇਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਹਰਦਿਆਲ ਹਾਰਡੀ ਨੇ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਹੀ ਨੁਕਤਾ ਉਠਾਇਆ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 7 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਈ) ਦੇ ਦੋਵੇਂ ਉਪਬੰਧ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 299 ਦੇ ਉਲਟ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਅਣਡਿੱਠ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹਨ। ਇਹ ਐਕਟ ਕੇਂਦਰੀ ਵਿਧਾਨ ਮੰਡਲ ਦੁਆਰਾ ਸਤੰਬਰ, 1948 ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ, ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਐਕਟ, 1935 ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। 1935 ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 299 (2) ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਸੀ:-

"(2) ਨਾ ਤਾਂ ਫੈਡਰਲ ਜਾਂ ਸੂਬਾਈ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਕੋਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜ਼ਮੀਨ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵਪਾਰਕ ਜਾਂ ਉਦਯੋਗਿਕ ਉੱਦਮ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਮਾਲਕੀ ਵਾਲੀ ਕਿਸੇ ਕੰਪਨੀ ਵਿੱਚ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਿੱਤ ਦੇ ਜਨਤਕ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਲਾਜ਼ਮੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਵਪਾਰਕ ਜਾਂ ਉਦਯੋਗਿਕ ਉੱਦਮ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕੀਤੀ ਜਾਇਦਾਦ ਲਈ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਅਤੇ ਜਾਂ ਤਾਂ ਨਿਰਧਾਰਿਤ

ਬਰਕਤ ਰਾਮ ਆਦਿ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤੀ ਸੰਘ (ਨਰੂਲਾ, ਜੇ.)

ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਰਕਮ, ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਢੰਗ 'ਤੇ, ਅਤੇ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ।"

1935 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 299 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਕੋਈ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ, ਜੋ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕੀਤੀ ਜਾਇਦਾਦ ਲਈ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਨੂੰ ਖਤਮ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 299 ਵਿੱਚ "ਮੁਆਵਜ਼ੇ" ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ *ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਬਨਾਮ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਬੇਲਾ ਬੈਨਰਜੀ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ* (1) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, "ਮਾਲਕ ਕੋਲ ਜੋ ਹੈ ਉਸ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ, ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ"। ਦੇ ਇਲਜ਼ਾਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 299 (2) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਗਾਰੰਟੀ ਦੀ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 7 (1) (ਬੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਯੁਕਤ ਸਾਲਸੀ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਅਵਾਰਡ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਜੋ ਕਿ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਜਿਸ ਚੀਜ਼ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਉਸ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਵਿਸ਼ਵ ਯੁੱਧ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਹੁਣ ਤੱਕ ਦਿੱਲੀ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਦੀਆਂ ਕੀਮਤਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਵਾਧੇ ਦੇ ਰੁਝਾਨ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਦਸੰਬਰ, 1952 ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਕੀਮਤ ਇਸੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਦਸੰਬਰ, 1941 ਵਿੱਚ ਮੁੱਲ ਤੋਂ ਕਈ ਗੁਣਾ ਹੋ ਗਈ ਹੋਵੇਗੀ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ 23,890 ਰੁਪਏ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਵਿੱਚ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ। ਜ਼ਮੀਨ ਲਈ ਜਿਸਦੀ ਕੀਮਤ ਲਗਭਗ 1941 ਵਿੱਚ 6,000 ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਐਕਟ, ਦੀ ਧਾਰਾ 299 (2) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਸੰਸਦ ਦੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਇਰਾਦੇ ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ, ਉਪ-ਧਾਰਾ ਦੀ ਧਾਰਾ (ਈ) ਦੇ ਦੋਵੇਂ ਉਪਬੰਧ ਮੰਨਦੇ ਹਨ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 7 ਦਾ (1) ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਐਕਟ, 1935 ਦੀ ਧਾਰਾ 299 (2) ਦੇ ਉਲਟ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਕਦੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਬੁੱਕ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਵਿਵਾਦਿਤ ਪ੍ਰਵਾਨ ਨੂੰ ਅਜੇ ਵੀ "ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਨੂੰਨ" ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 366 (10) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਨਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਧਾਰਾ 31 (5) ਅਪ੍ਰਬੰਧਿਤ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਬਚਾਉਂਦੀ। ਧਾਰਾ 31 ਦੀ ਧਾਰਾ (6) ਵੀ ਇਸ ਐਕਟ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ 18 ਮਹੀਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਐਕਟ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਨੌਵੀਂ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੀ ਮੱਦ ਨੰਬਰ 16 ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਰ ਇਹ ਇਸ ਨੂੰ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 299 (2) ਦੇ *ਅਤਿ-ਵਿਰੋਧੀ* ਹੋਣ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਬਚਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਐਕਟ ਨੂੰ ਨੌਵੀਂ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਨਾਲ ਇਸ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਅਯੋਗ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਆਧਾਰ

(1) 1954 ਐੱਸ.ਸੀ.ਆਰ 558,

ਇਹ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 14 ਤੋਂ 32 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੌਲਿਕ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਅਸੰਗਤ ਹੋਣਾ ਜਾਂ ਖੋਹਣਾ ਜਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਰੱਦ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਚਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਸ੍ਰੀ ਹਾਰਡੀ ਵੱਲੋਂ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਘਟੀਆ ਧਾਰਾਵਾਂ 'ਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਹਮਲਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਲਗਭਗ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਭੂਮੀ ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਯੋਜਨਾ ਐਕਟ, 1948 ਦੀ ਧਾਰਾ 8 ਨੂੰ *ਬੰਗਾਲ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਬੇਲਾ ਬੈਨਰਜੀ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ* (1) ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਉਪਰੋਕਤ ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਐਕਟ ਨੂੰ ਮੱਦ ਨੰਬਰ 20 'ਤੇ ਨੌਵੀਂ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। *ਐਨ.ਬੀ. ਜੀਜੀਭੇਏ ਬਨਾਮ ਸਹਾਇਕ ਕੁਲੈਕਟਰ, ਥਾਪਾ ਪ੍ਰਾਂਤ, ਥਾਣਾ* (2), ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ (ਬੰਬੇ ਸੇਧ) ਐਕਟ, 24/1948, ਇਸੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਦੁਆਰਾ ਹਟਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਇਸਲਈ, ਮੈਂ ਇਸ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ 31 ਜਨਵਰੀ, 1961 ਦੇ ਸਾਲਸ ਦੇ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਇੱਕ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਜੋ ਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਅਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ ਜੋ ਮੇਰੇ ਦੁਆਰਾ ਗੈਰ-ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹਨ ਅਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਸਰਕਾਰੀ ਅਥਾਰਟੀ ਹੁਣ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 7 (1) (ਬੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਸ੍ਰੀ ਕੇ ਐਸ ਸਿੱਧੂ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਯੋਗ ਅਤੇ ਯੋਗ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਸਾਲਸ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਉਚਿਤ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕਰੇਗੀ ਤਾਂ ਜੋ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਨਵੇਂ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਸਬੂਤ ਲਏ ਜਾ ਸਕਣ। ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਲਈ ਇੱਕ ਅਵਾਰਡ ਤਿਆਰ ਕਰੇ ਜਿਸ ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੱਕਦਾਰ ਪਾਏ ਜਾਣ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਅਪੀਲ ਦਾ ਖਰਚਾ ਜਵਾਬਦੇਹ ਤੋਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ: ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

#ਅਨੁਵਾਦਿਤ ਦੁਆਰਾ: ਸਰਵੇਸ਼ ਸ਼ਰਮਾ